

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED] -a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, **Dr. Tóbiás Zsolt Ügyvéd**, gazdasági büntetőjogi szakjogász www.tzsolt.hu 6000 Kecskemét, Frangepán sétány 4. II/10; Tel: 76/329-401; Fax:76/329-401; Mobil:30/206-62-65; tobiaszsolt64@gmail.com; útján- az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény **27.§ a) és b) bekezdései** alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a KECSKEMÉTI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG 1.M.430/2014/19 számú ítéletének és -a Hungary MEAT Kft felperes részéről kezdeményezett felülvizsgálati kérelem eredményeként - a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által meghozott Mfv.II.10.032/2016/5 ügyszámú és az I.fokú bíróság ítéletét hatályában fenntartó ítéletének (bírói döntések) alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt (azokat), mivel sérti(k) az Alaptörvény

- „SZABADSÁG ÉS FELEŐSSÉG” XV. cikk (2) bekezdés előírását

- „SZABADSÁG ÉS FELEŐSSÉG” XXVIII. cikk (1) bekezdés előírását

- „A bíróság” 25. cikk (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont és a (3) bekezdés előírásait

- és „A bíróság” 28.cikk előírását,

amelyek az alábbi 1. és 2. pontban kerülnek megnevezésre és a 3.pontban mutatom be a felperes közvetlen érintettségét, valamint az ügyben hozott bírói döntéseket, kezdve az alkotmányjogi panaszt kiváltó és megalapozó, célirányosan lerövidített pertörténet előzetes ismertetésével. Majd a 4. pontban megindokolom, hogy a 3. pontban sérelmezett bírói döntés, miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.

(3.1 → 4.1; 3.2 → 4.2; 3.3 → 4.3; 3.4 → 4.4; pertörténetenként indokolva.)

POSTÁN ÉRKEZETT		KECSKEMÉTI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		26. 8/1	
Ügyszám:	IV/ 632 -0 /2017	Érk.: 2017 FEBR 22	
Érkezett:	2017 FEBR 28.	Példány: 2 Mell: - db	
Példány:	2	Kezelőiroda:	Az Ügyirat száma: M. 430/2014
Melléklet:			

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A bírói döntések megnevezése, a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja:

1.1 A KECSKEMÉTI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG 1.M.430/2014/19 számú ítélete, a kézhezvétel időpontja: 2015.10.19 napja. (Az ítéletet mellékletként csatolom, 9.sz. melléklet.)

1.2 A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által meghozott Mfv.II.10.032/2016/5 ügyszámú ítélete, a kézhezvétel időpontja: 2016.12.23. (Az ítéletet mellékletként csatolom, 5.sz. melléklet.)

2. Az Alaptörvényben biztosított -és sértett- jog megnevezése, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege:

2.1 Alaptörvény **XV. cikk (2) bekezdés, azaz:** „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

2.2 Alaptörvény **XXVIII. cikk (1) bekezdés, azaz:** „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ...
... valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

2.3 Alaptörvény **25.cikk, azaz:** „(1) A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria. (2) A bíróság dönt a) ...

b) a közigazgatási határozatok törvényességéről;

c) ... d) ...

(3) A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét ”

2.4 Alaptörvény **28.cikk, azaz:** „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

3. A közvetlen érintettség kifejtése pertörténet1 (az eljárás megindításának indokai, a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések.)

3.1 Az alkotmányjogi panaszt kiváltó és megalapozó pertörténet 1:

A KECSKEMÉTI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG a 2015.03.12-én megtartott tárgyaláson elutasította a felperes választása szerinti képviselőt azzal, hogy a [REDACTED] felperes polgári jogi jogviszonyban lévő munkabiztonsági megbízottját [REDACTED] az érvényes meghatalmazása ellenére (Lsd: 1.sz.melléklet), továbbá a Pp. 67.§ (1) bek. i) és az 1993.évi XCIII. törv. (Mvt.) 57.§ (1) (2) és 3) bekezdés előírásainak együttes figyelembe vételére irányuló -tárgyaláson elhangzó- felperesi kérelem ellenére, a bíróság kizárta a szakmai képviselőt gyakorlásától arra való hivatkozással, hogy nem a felperes munkavállalója. Az 1.M. 430/2014/8 sz. „JEGYZŐKÖNYV nyilvános tárgyalásról” (Lsd: 2.sz.melléklet 1.oldal) szerint: **„Eljáró bíró megállapítja, hogy az idézés nélkül megjelent [REDACTED] felmutat egy meghatalmazást, ezzel kapcsolatban eljáró bíró tájékoztatja a felperest és képviselőjét, hogy a Pp.67.§ (1) bekezdése alapján amennyiben nem munkavállalója, nem hozzátartozója és nem pertársa a felperesnek, úgy meghatalmazottként nem járhat el.”**

Felperes a 2015.12.18-án kelt felülvizsgálati kérelem 1. pontjában részletesen kifejti e bírósági döntés jogszerűtlenségét (Lsd: 3.sz.melléklet 2-4.oldal). Amelyben a bírósági döntés Uniós követelményekbe ütközését és az ezzel összhangban rendelkező 2003.évi CXXV. törvény 7.§ (1) bekezdés és 8.§ (t) pontját is megjelöli, mint a jogsértő diszkriminatív bírósági eljárás vonatkozó jogszabályhelyét. Felperes a 2016.04.26-án kelt „felülvizsgálati ellenkérelemre válasz” tárgyú és a KÚRIA részére a jogi képviselő részéről megküldött reagálásában (Lsd: 4.sz.melléklet) a Kúria vizsgálatának segítése érdekében összefoglalja az előzményeket és az alperes ellenkérelmére, pontról pontra érdemi választ is ad, amelyben felperes új tényekre nem hivatkozik, csak a már ismertetett pertörténeti tényállásokhoz fűz - alperes súlyosan téves ellenkérelme alapján - további elbírálást segítő magyarázatot.

 A Kúria mint felülvizsgálati bíróság az ítélet (Lsd: 5.sz.melléklet) 5-6. oldal (23) (29) (30) (31) és (32) sorszámokhoz tartozóan fejti ki e pertörténet1 körben álláspontját. Az ítélet „A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem” címhez tartozóan -5.oldal- a (23) sorszám alatt -a felperes részéről megjelölt jogforrások felsorolását hiányosan és értelmét tekintve pontatlanul rögzítve - az Uniós jogra hivatkozás mellett kihagyta a felülvizsgálati kérelemben egyértelműen jogsértésként megjelölt, egyenlő bánásmódról szóló magyar törvényt, azaz a 2003.évi CXXV. törvény 7.§ (1) bekezdés és 8.§ (t) pontját.

Továbbá a Kúria az ítéleti indokolás (30) sorszám alatt a felperes által megjelölt jogsértések téves „megalapozatlan” hivatkozását nevezi meg. Ennek során a Pp.67.§ i) pontja, valamint az Mvt.57.§ megsértésének nem létező felperesi hivatkozásával ruházta fel felperest.

Ezzel szemben felperes a felülvizsgálati kérelemben **nem** a Kúria szerint megjelölt jogszabályok (Pp. és Mvt.) megsértésére hivatkozott (**azoknak csak -mint jogforrásnak- a figyelembevételére utalt**) hanem a bírósági eljárás (döntés) **diszkriminációját** nevezte meg **jogsértésnek**.

Ezt igazolva **idézet** a felülvizsgálati kérelem 1. pontjából (Lsd: 3.sz.melléklet 4.oldal): „Fentiek alapján érzékeltetni kívánjuk, hogy a tárgyhoz tartozó peres eljárásban **-figyelemmel a Pp. 67.§ i) pont és a munkavédelmi törvény 57.§ (1) (2) és (3) bekezdésekben előírtakra és a hivatkozott analóg jogi elvek figyelmen kívül nem hagyható értelmezésére is-** Filus János bírósági képviseleti kizárása az ugyanezen feladatot teljesítő munkaviszonyban lévő személyek perbeli képviseletének elfogadásával összehasonlítva, **véleményünk szerint diszkriminatív eljárásnak minősül. Az Unió követelményekkel összhangban rendelkezik a 2003.évi CXXV. törvény 7.§ (1) bekezdés és 8.§ (t) pontja is.**” **Idézet vége.**

Ezzel szemben a Kúria az ítélet (32) sorszama alatt **e tényekkel ellentétben** a következőket írja: „A felperes a diszkrimináció körében konkrét jogszabálysértésre nem hivatkozott, e körben érvelését a megjelölt kézikönyvből idézett hivatkozások alapján a Kúria a Pp. 272.§ (2) bekezdése alapján nem vizsgálhatta.” **(Tényellenes, elfogadhatatlan döntés!)**

Továbbá a Kúria az ítélet (31) sorszama alatt a következőket is írja, **idézet:** „A felperes érvelésével ellentétben a jogszabály **egyértelműen kizárólag** a munkaviszonyban álló alkalmazott részére teszi lehetővé a munkáltató képviseletét, e körben a „munkáltatójának” kifejezés **egyértelműen fennálló munkaviszonyra utal**. Ellenkező esetben a polgári eljárásjog nemcsak a munkáltató, hanem a **megbízott kifejezést is használta volna.**” **Idézet vége.**

Mindenekelőtt a Kúriai idézet utolsó mondata logikailag és jogilag is téves ítéleti indokolás, mivel a szigorú jogi kötöttségekkel járó **(Pp.221.§ (1) bek.)** bírósági indokolásban egy nem létező, feltételezett jogszabályi tartalomra megalapozottan hivatkozni nem lehet. És emellett a feltételezett jogszabálynak, előre egyértelmű tartalmat adva a tévedés lehetőségét is magában hordozza, hiszen jelen esetben nem csak önállóan a Pp., hanem más jogszabályoknak (törvényeknek és az Alaptörvénynek is) az együttes figyelembe vételére volt és van szükség.

Az I.fokú ítélet és a Kúriai ítélet meghozatala napján hatályos Pp.(amely jelenleg is eszerint hatályos) nem definiálja az „alkalmazott” (munkavállaló) fogalmát. Ezért a Pp. előírásainak jogi kötöttsége és az Alaptörvényben foglalt jogelvek („A bíróság” 28.cikk) keretei között, úgy az I.fokú ítélet, mint a Kúriai ítélet meghozatala során (és jelenleg is) bírói szabadság volt és van az adott (ügyszóhoz tartozó) alkalmazotti jogviszony elbírálására.

Ebből kiindulva elfogadhatatlan a Kúria (31) sorszám alatti ítéleti döntése abban, hogy a Pp. 67.§ (1) bekezdés i) pontjában a képviseletet gyakorolható „alkalmazott” személye, egyértelműen és kizárólag csak munkaviszony jellegű jogviszony mellett lenne lehetséges. Felperes azonban elismeri, hogy a joggyakorlat általában az „alkalmazott” fogalmi kört munkaviszony melletti foglalkoztatásnak tekinti. Ez viszont csak általánosan mondható ki. Ez a bírósági joggyakorlati elv a konkrét és egyedi ügyekben, konkrét és egyedi vizsgálati szempontok figyelembe vétele nélkül, azaz jelen esetben az Alaptörvény, a Pp. az Mt. és az Mvt. előírásainak együttes figyelembe vétele nélkül, jogszerűen nem adaptálható.

Az I.fokú bíróság és a Kúria a jogértelmezésük és jogalkalmazásuk során nem vették figyelembe azt, hogy kivételesen a munkavédelmi szakmában -az általánostól, illetve az egyéb szakmáktól eltérően- a már hivatkozott rendelkezés, azaz az Mvt. 57.§ (1) (2) és (3) bekezdése „egyesíti” a munkaviszony és a polgári jogi jogviszony keretei között foglalkoztatott személy jogait és kötelességeit és az ilyen személyt, egységesen munkavállalónak megnevezve, azonos feladatkörrel ruházza fel.

A már benyújtott felülvizsgálati kérelemben is kifejtve, az előző bekezdésekben ismertetett „jogi környezet” és ezen belül különösen a Pp.-nek az „alkalmazott” értelmezésében szabályozatlan tartalma teremti meg annak a lehetőségét, hogy a munkáltató által foglalkoztatott munkavállaló, vagy pedig megrendelés alapján ugyanezt a munkavédelmi tevékenységet, szolgáltatás útján ellátó személy -függetlenül attól, hogy munkaviszonyban, vagy pedig polgári jogi jogviszonyban áll- a Pp. 67.§ (1) bekezdés i) pontja alapján, az egyéb szakmáktól kivételesen eltérően, jogosult lehet a bírósági képviselet gyakorlására. A felülvizsgálati kérelemben e kérdéskörben már hivatkozott felperesi érvelést a Kúria figyelmen kívül hagyta az I.fokú bírósági ítélet hatályában fenntartó döntése során.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés(ek) miért ellentétes(ek) az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

4.1 (ad 3.1) Pertörténet1-hez:

➤ Az Alaptörvény megjelölt rendelkezése: XV. cikk (2) bekezdés; (Lsd: Jelen panasz 2.oldal 2.1 pont) „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

A munkavédelmi szakember foglalkoztatására irányulóan két törvény rendelkezik az alkalmazotti (vagy munkavállalói) státuszról. Az egyik a szervezett munkavégzést, illetve a munkajogot részletesen tartalmazó munka törvénykönyve, másik pedig szintén a szervezett munkavégzés viszonyaira épülő munkavédelmi törvény. (Lásd: Mvt.1.§(1) bek.)

Az I.fokú bíróság a felperes szakmai képviselőjének megítélése során a jogszabályok hierarchiájában azonos szinten lévő és a szervezett munkavégzés keretei közt rendelkező két, úgymond egyenrangú munkatörvények közül a munka törvénykönyvét - a felperes hátrányára - a munkavédelmi törvény (Mvt.) fölé helyezte azzal, hogy a Pp. és az Mvt. megjelölt szakaszait a felperes kérése ellenére a bíróság figyelembe sem vette. Amely a felperes szakmai képviselőjének a kizárásával járt. A felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogforrások (a Pp.67.§ i) pont és az Mvt 57.§ (1) (2) és (3) bekezdései, mint figyelembe venni indokolt törvények(!) továbbá az Uniós követelmények és az európai közösségi jog vívmányaira épülő, egyenlő bánásmódról szóló magyar törvény megsértése (!) és bizonyos statisztikai becslések figyelembe vételével, felperes már a felülvizsgálati kérelemben megindokolta a diszkriminatív bírósági eljárás (döntés) megvalósulását, amit a Kúria jogellenesen bírált el:

A felülvizsgálati kérelemben az I.fokú kecskeméti bíróság törvénytörtő döntésének bemutatása során, felperes a diszkrimináció felvetése körében az Uniós jogforrás hivatkozásán túlmenően, egyértelműen jogsértéseként jelölte meg a 2003.évi CXXV. törvény 7.§ (1) bekezdés és 8.§ (t) pontját is. Elfogadhatatlan, hogy a Kúria az ítélet (32) sorszáma alatti indokolásában tényállás ellenesen állítja ennek az ellenkezőjét, amelynek eredményeként az egyenlő bánásmódról szóló törvény megsértésére nézve a Kúria nem folytatta le a vizsgálatot. (Lsd: 5.sz.melléklet, Kúria ítélet 5-6 oldal, (29) és (32) sorszám alatti indokolások.)

Idézet a felülvizsgálati kérelemben jogsértésként megjelölt 2003.évi CXXV. törvényből:

„ 7. § (1) Az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelenti -különösen a III. fejezetben meghatározottak szerint- a közvetlen hátrányos megkülönböztetés, a közvetett hátrányos megkülönböztetés, a zaklatás, a jogellenes elkülönítés, a megtorlás, valamint az ezekre adott utasítás.

Hátrányos megkülönböztetés

8. §¹³ Közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt

t) egyéb helyzete, tulajdonsága vagy jellemzője (a továbbiakban együtt: tulajdonsága) miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne. „ Idézet vége.

A fentiek alapján az I.fokú bíróság intézkedése és ítélete, továbbá a Kúria felülvizsgáló ítélete -az érvényes meghatalmazással rendelkező ██████████ munkavédelmi szakember bírósági szakmai képviseleti kizárása tekintetében- összehasonlítva az ugyanezen feladatot teljesítő, munkaviszonyban lévő személy perbeli képviseletének a bírósági elfogadásával, diszkriminatív bírósági eljárást, illetve bírósági döntést (döntéseket) valósít meg. Amely az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdését és a 28. cikk rendelkezéseit sértve, alkotmányellenes.

➤ Az Alaptörvény megjelölt rendelkezése: **28.cikk** (Lsd: Jelen panasz 2.oldal 2.4 pont)
Idézet:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

A felperes szakmai képviseletének bírósági kizárása és e döntésnek a felülvizsgálat során meghozott, hatályában fenntartó ítéleti döntése, illetve az I. fokú bíróság és a Kúria e kérdéskörben tanúsított jogszabály értelmezése, az Alaptörvény XV.cikk (2) bekezdésével szembeni alaptörvény-ellenessége mellett, ugyanakkor sérti az Alaptörvény **(28.cikk)** előírását is. Hiszen sem a peres feleknek, sem a bíróságnak (Kúriának) sem pedig az államnak -megelőlegezve és feltételezve a jóhízettségét és a társadalom egészének emellett szóló közös érdekét- nem lehet a józan észnek és az erkölcsös cél eszköze az, hogy a munkavédelmi perben, szakmai szempontból pl. olyan „alkalmazott” személy képviselje a gazdálkodó szervezetet, aki a peres féllel munkaviszonyban van ugyan, de nincs munkavédelmi szakképzettsége, vagy nincs ismerete, rálátása, tapasztalata... stb. Vagy pedig a bíróság éppen egy olyan személyt zárjon ki a képviseletből, aki ezekkel az adottságokkal a meghatalmazó fél irányában rendelkezik és a hatályos törvényes rendelkezéseknek is megfelel. **Az ilyen elveken alapuló bírósági álláspont és döntés (és ennek Kúriai elfogadása)** az érintett részére az eleve elvesztés esélyét, továbbá az értelmetlenül elhúzódó pereket, vagy éppen ennek ellenkezőjét -mint jelen esetben- a jogilag indokolatlanul, illetve az „éretlenül” idő előtt befejeződő pereket teremti meg. Ugyanakkor a bíróságoktól az elvárható szakmai aktivitás társadalmilag elfogadhatatlan csorbáját is eredményezi. Azért mert egy per az általánostól esetleg bonyolultabb, nem jelentheti azt, hogy a bíróság jogszerűen ne folytassa le az eljárást. Az alaptörvény-ellenes igazságszolgáltatás a hatalmi pozíció fitogtatásának irányába mutatón, alááshatja a bíróságok jogtekinélyét is.

Az alkotmányjogi panaszunknak e pertörténet1 körében a helyes bírósági jogértelmezés és jogalkalmazás megvalósulása jelentheti az ellensúlyt az alkotmányos jogok érvényesülése érdekében. **A Pp. 67.§ (1) bek. i) pont és Mvt. 57.§ (1) (2) és (3) bekezdései a képviselet gyakorlásának jogi lehetősége tekintetében az Alaptörvény (28.cikk) jogelveivel, teljes mértékben összhangban vannak. Elvárható, hogy ezt a bíróság is így értelmezze és alkalmazza.**

Az alkotmányjogi panasz - a 3.1 pertörténet1- hez tartozóan - a fentiekben ismertetett jogsértő és alkotmányellenes bírósági döntés(ek) miatt, ezek megsemmisítése érdekében került benyújtásra.

3. A közvetlen érintettség kifejtése pertörténet² (az eljárás megindításának indokai, a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések.)

3.2 Az alkotmányjogi panaszt kiváltó és megalapozó pertörténet 2:

A szakmai képviselet fenti kizárásának következményeként felperes számára az I.fokú bíróság nem tette lehetővé a választása szerinti képviselettel biztosítani kívánt minőségű törvényes védelem (jogi és szakmai képviselet) együttes érvényesítését. Ezt követően a felperes munkavédelmi szakembere, legfeljebb tanúként vehetett részt a perben, ám a bíróság még ennek lehetőségét is -a per későbbi szakaszában- kifejezetten korlátozta és ez a következőkben nyilvánult meg, előzmények: **A 2015.06.02-án megtartott tárgyalás során a felperes jogi képviselője tanúként kérte megidézni az alperesi oldalról** [REDACTED]

[REDACTED] munkavédelmi felügyelőt, aki a felperes által támadott közigazgatási határozatot meghozta. (Lsd: 6.sz. melléklet, 1.M.430/2014/14.sz. „JEGYZŐKÖNYV nyilvános tárgyalásról” 8-9.oldal) Az ugyanezen bírósági jegyzőkönyv 8-9.oldalán tett alperesi felvetésre, illetve a bíróság felhívására -ennek teljesítéseként- felperes 2015.08.25-én a bírósághoz benyújtotta a per előtt a munkavédelmi hatóság részére megküldött (átadott) dokumentumok időrendi sorrendben rendszerezett megnevezését és a dokumentumok megküldésének (átadásának) pontos idejét tartalmazó összesítő Jegyzéket. (Lsd: 7.sz. melléklet, csatolt lapok, 3 db oldalon) Ez a Jegyzék a fellebbezés és a keresettel összhangban, megerősítette a munkavédelmi hatóság (alperes) tényállás tisztázási kötelezettségének az elmulasztását és azt is, hogy erre visszavezethetően felperes a hatóság által előadott tényállást a fellebbezés és a keresettel összhangban, egyértelműen és ismételten vitatta. Az I.fokú bíróságnak ez esetben a **Pp. 336/A § (2)** bekezdése alapján fel kellett volna hívni az alperes figyelmét pl. a határozatának alapjául szolgáló, dokumentumok átadását-átvételét és megküldését érintő állítása valóságának a bizonyítására, amely elmaradt és alperes az ezirányú bizonyítási kötelezettségét sem teljesítette.

A felperesi bizonyítási teher ez esetben megfordult, amelyet az I.fokú bíróság a felperes hátrányára, figyelmen kívül hagyott. Ugyanakkor a bíróság a felhívása eredményeként birtokába került fenti Jegyzék tartalmával tovább nem is foglalkozott, holott e Jegyzék egyéb alperest terhelő ellentmondást és perviteli hiányosságot is bemutatott: az alperes 2 db lényeges, az ügghöz tartozó dokumentumot nem csatolt a perhez, amit viszont a munkavédelmi hatóság a fellebbezés mellékleteként a Jegyzékben feltüntetett időpontban átvett és a peranyaghoz tartozott. (Lsd: 7.sz. melléklet, Jegyzék 3.oldal 4. pont **1. „Orvosi alk. vizs. rendje szabályozás” Kelt: 2013.12.28; táblázat 20. pont; Terjedelme: törzsanyag **31 oldal**; Ezt a szabályozást -igazolva a meglétére- felperes 2015.06.02-án a bírósági tárgyaláson az alperes eljárási hiányosságát helyettesítve, személyesen nyújtotta be. Jegyzék 3.oldal 6. pont **2.** „Kockázatértékelés szabályozás” Kelt: 2013.12.30 táblázat 21.pont; Terjedelme: **100 oldal**; E szabályozásnak a teljes terjedelmű és hasonló helyettesítő benyújtását a per hirtelen befejezése következtében, felperesnek már nem volt lehetősége megtenni.)**

A Jegyzéket tartalmazó bírósági beadványban (Lsd: 7. sz. melléklet 1. oldal) a felperes jogi képviselője a következő kitűzött tárgyalásra (2015.09.24) -a szakmai képviselet korábbi kizárása miatt- kénytelen volt [REDACTED] csak tanúkenti idézését kérelmezni. E bizonyítási indítványnak a perálláshoz igazodó egyik felperesi célja az volt, hogy a perhez tartozó dokumentumok tekintetében a bírói oldalról és az alperes jogi képviselője részéről felmerült ismeret hiányokat és a peres felek álláspont különbségeit a megtámadott határozatot meghozó munkavédelmi felügyelő együttes meghallgatása mellett, pontosítani és tisztázni lehessen. **A bíróság a felperesnek e bizonyítási indítványát, egyszerűen figyelmen kívül hagyta.** A felperes részéről igényelt és kért 2 szakmai tanú idézését a bíróság csak részben foganatosította, mivel az alperesi tanút [REDACTED] megidézte, ezzel szemben a felperesi tanú [REDACTED] ismételt idézését a felperes kifejezetten erre irányuló kérelme ellenére sem rendelte el. **A bíróság ezzel a felperes bizonyítását egyrészt gátolta, másrészt tisztázatlanul hagyta az előzményi tényállást.** Ide tartozóan egyebek mellett a dokumentumok átadása és megküldése kapcsán a felek között kialakult álláspont különbségek kérdésköreit, amit viszont a bíróság birtokába kerülő már hivatkozott Jegyzék -az alperes álláspontjával szemben- időrendezetten és valósághelyesen tartalmaz. Ráadásul a bíróság az alperesre nézve, jogi következmények nélkül azt is eltúrte, hogy az alperes a részére is megküldött fenti Jegyzékre, bírói felhívás (Lsd: 6.sz. melléklet, 1.M.430/2014/14.sz. „JEGYZŐKÖNYV nyilvános tárgyalásról” 9. oldal) **ellenére sem tette meg az érdemi észrevételét.** És ilyen pertörténeti előzmények után érkezett el az **utolsó tárgyalás napja** (2015.09.24). **A per befejezésének ténye, csak a tárgyalás végén derült ki a felperes számára, miközben az alperes szakmai tanúja idézése mellett a felperesi szakmai tanút a bíróság meg sem idézte.** És a Jegyzéknek a felperes mellett szóló tartalma ellenére a bíróság, mégis az alperes érveit fogadta el - a Jegyzék tartalmának bárminemű vizsgálata nélkül, holott ez további bírósági érdemi egyeztetést és tárgyalást igényelt volna.

2015.09.24-én a munkavédelmi felügyelő (alperesi tanú) jelenlétének napján, mint az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítást jelentő napon a felperes szakmai képviseletére, vagy a felperes szakmai képviseletének korábbi kizárása miatt, legalább a felperes szakmailag képzett tanújának meghallgatására a felperes számára és a jogszerű bírósági eljárás érdekében is, különösen szükség lett volna. **Ezek együttesen fennálló elmaradásával, véleményünk szerint a felperes számára a törvényes bizonyítási lehetőség korlátozását valósította meg az eljáró bíróság, miközben az előzőekben hivatkozott és a bíróság részéről tisztázatlanul hagyott körülményeken túlmenően, számos egyéb kereseti igény érdemi bírósági vizsgálatára és tárgyalására sem került sor.** Ilyen perállási körülmények mellett - idő előtt, jogilag még nem elérkezett időben- **mégis ítélethozatalra került sor.** Melynek során a bíróság a felperes keresetét elutasította, miközben a munkavédelmi felügyelő meghallgatásával egyidejűleg **a felperes tanúja, nem kapott szót.** (Lsd: 8 .sz. melléklet, 1.M.430/2014/19.sz. „JEGYZŐKÖNYV nyilvános tárgyalásról” 3. oldal)

Ugyanakkor az I.fokú ítélet indokolása (Lsd: 9.sz.melléklet, 1.M.430/2014/19.sz.Ítélet) nem tartalmazza, hogy a felperesi oldalról felajánlott tanúk együttes meghallgatását, mint bizonyítási lehetőséget a bíróság milyen okból mellőzte és milyen okból nem kívánta a peres felek szakmai résztvevőit szembesíteni, illetve milyen okból mellőzte a peres felek szakmai résztvevőinek eltérő álláspontját szóban is ütköztetni. Megjegyzés: amelyek nélkül a jelen ügyben megalapozott bírósági döntés sem hozható. (Pp.221.§ (1) bekezdés.)

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság az ítéletében (Lsd: 5.sz.melléklet) a 6. oldal (33) sorszámokhoz tartozóan fejti ki e pertörténet2 körben álláspontját. Ennek során a felperes felülvizsgálati kérelmének 2. pontjában foglaltakat (Lsd: 3.sz.melléklet 2. pont 4-5.oldal) megalapozatlannak minősítette és a felperes részéről támadott közigazgatási határozatot meghozó [REDACTED] munkavédelmi felügyelő, valamint [REDACTED] egyidejű meghallgatása hiányának felperesi kifogását, alaptalan panasz tekintette. Az ítélet indokolásában elsőként került megjelölésre a Pp. 3.§ (4) és (5) bekezdése.

A Kúria ezen indokolása elfogadhatatlan, mivel a Pp. 3.§ (4) bekezdését csak részben veszi figyelembe. Idézet, Pp. 3.§ (4):

„ (4) A bíróság a bizonyítási indítványhoz, illetve a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve. A bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését, vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását (kiegészítését, megismétlését), ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen.”

(Megjegyzés: a bizonyítás elrendelése a jogvita elbírásához a felülvizsgálati kérelemben (Lsd: 3.sz.melléklet 2. pont 4-5.oldal) és a fenti 3.2 pontban ismertetett pertörténet2 alapján szükséges lett volna.)

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés(ek) miért ellentétes(ek) az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

4.2 (ad 3.2) Pertörténet2-höz:

➤ Az Alaptörvény megjelölt rendelkezése: XXVIII. cikk (1) bekezdés, (Lsd: Jelen panasz 2. oldal 2.2 pont) Idézet: „ (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A sematikus és felületes I. fokú bírósági eljárás egyenes következményeként az I.fokú bíróság úgy hozott ítéletet pl. a megtámadott közigazgatási határozat **14.** pontjához tartozó **kockázatértékelés** hatósági (alperesi) kötelezése kapcsán, hogy az alperes az ügyhöz tartozó iratok (peranyag) bírósághoz történő felterjesztési kötelezettségét megszegve (Ket. VII.fejezet 109.§ (2) bekezdés) **a bírósághoz be sem csatolta** a fellebbezés mellékleteként részére átadott és **a 2013.12.30-án kelt kockázatértékelési dokumentációt.** (Lsd: 7.sz.melléklet, Jegyzék 3.oldal 6. pont „Kockázatértékelés szabályozás” Kelt: 2013.12.30 táblázat 21.pont; Terjedelme: 100 oldal; Lsd még: jelen panasz 8.oldal utolsó bekezdést is.)

Az I.fokú bíróság tehát az alperes perviteli hibájából adódóan, nem is rendelkezett azzal a dokumentummal, aminek tartalmáról ítéletet (döntést) hozott! Ez nem csak törvénytörtés, hanem egy jogi komikum is egyben! Különösen úgy, hogy a bíróság az általa nem ismert, nem olvasott és így a bírósági tényállás felállításához érdemben be sem vont dokumentumra nézve - amelynek elbírálása gyakorlatilag lehetetlen - mégis magabiztos, de a keresettel a legkevésbé törődő, ám az alperes érdekeit kielégítő ítéletet született. (Lsd: 9.sz. melléklet, 1.M.430/ 2014/19.sz. I.fokú ítélet 8.oldal utolsó bekezdés és 9.oldal első bekezdés.)

A fentiek alapján az I.fokú bírói döntés és e döntésnek a Kúria részéről történő elfogadása (hatályában fenntartása) azért ellentétes az Alaptörvény pertörténet2-höz megjelölt rendelkezésével, mert a felvázolt I.fokú bírósági eljárás -amellet, hogy e kérdéskörben is jogszerűtlen és nem tartotta meg az ésszerű határidőben való befejezés követelményét sem, továbbá jogi komikummal is „színeztve”- feltűnően egyoldalú és mind ezzel kimeríti a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét is. (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés.)

Az alkotmányjogi panasz - a 3.2 pertörténet2-höz tartozóan - a fentiekben ismertetett jogsértő és alkotmányellenes bírósági döntés(ek) miatt, ezek megsemmisítése érdekében került benyújtásra

3. A közvetlen érintettség kifejtése pertörténet3 (az eljárás megindításának indokai, a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések.)

3.3 Az alkotmányjogi panaszt kiváltó és megalapozó pertörténet 3:

■■■■■ bm. (biológiai monitor) vizsgálatával kapcsolatban a felülvizsgálati kérelem (Lsd: 3.sz.melléklet 4. pontja -6-7. oldal -) egyértelműen tartalmazza, hogy a felperes által vitatott BKN/01/670-37/2014 számú közigazgatási határozat 11. pontjával kapcsolatban (Lsd: 10.sz.melléklet 7.oldal) mi volt a **kereseti igény.** (Lsd: 11.sz.melléklet 5. pont ad 11) 6-7. oldal-) A felülvizsgálati kérelem azt is tartalmazza, hogy e tekintetben az I.fokú ítélet miben és miért jogsértő, hiszen az ítélet indokolása e kereseti igényt elbíráló döntésre ki sem tért, illetve e bírósági vizsgálatot a pervitel során eleve meg sem tette. A bírósági tényállás tehát ez esetben is lényegesen hiányos volt.

Idézet a felülvizsgálati kérelem 7. oldaláról:

„ Tisztelt Kúria !

A bíróság ismerte a bm. vizsgálatra vonatkozó körülményeket, de a bírósági eljárás során szóba sem került és az ítélet sem tartalmazza az e jogalapra helyezett kereset, illetve felperesi igény érdemi (a felek álláspontjainak tényleges ütköztetését jelentő) vizsgálatát, amelynek ezúttal nem létező eredménye, véleményünk szerint a kereset elutasításának joggal elvárható és megállapítható ellenérveit hordozzák.

A fenti, törvényi előíráson alapuló objektív érveinket - bár hiába hivatkoztunk rá- a bíróság még összehasonlításuként sem vette figyelembe, és e körben az ítélet 8. oldal 4. pontjában **az érvek és ellenérvek ütköztetését nélkülözve, egyoldalúan az alperes javára irányuló, illetve a felperes jogos érdekeit sértő megállapítás és döntés olvasható, amely a következőket tartalmazza:**

„ A felperes által vitatott 11.ponthoz kapcsolódóan a tanú vallomásában azt adta elő, hogy előírta a biológiai monitorozás elvégzését és azt állapította meg, hogy ezt a tevékenységet a munkáltató 2008.óta végzi és évente kell elvégeztetni és a vizsgálat elvégzéséről jegyzőkönyvet kell készíteni. Mivel ezek nem álltak rendelkezésre az ellenőrzés során, fenti megállapításokat tett, és megállapította, hogy ezeket kötelezően el kell végezni, illetve végeztetni évente. A bíróság a tanú vallomásából megállapította, hogy 2014 márciusában, amikor kint volt ellenőrizni, az ellenőrzés időpontjában nem álltak rendelkezésre ezek a jegyzőkönyvek és ezért állapította meg e körben a tanú jogszerűen a jogsértést. ”

E körben a bíróság véleményünk szerint megsértette a bizonyítékok értékelésére vonatkozó kötelezettségét is, illetve logikátlanul értékelt a becsatolt bizonyítékot, hiszen az alperes által elismerten megfelelő bizonyítékot (monitorozási jkv.) a határozati kötelezés időpontjára értendően úgy tekintette, mintha nem létezne. Ezzel szemben -az előzőekben már részletezve- a bíróság részéről is ismerten, a bm. jegyzőkönyv bizonyítottnan a hatóság birtokában volt. Továbbá az adott határozati kötelezés nem az éves vizsgálati gyakoriság betartására irányult, hanem az egyszeri bm. vizsgálat 15 napos határidővel teljesítendő újbóli elvégzésére.

Továbbá a bíróság véleményünk szerint helytelenül azonosult azzal az alperesi állásponttal is, hogy pl. az évekkel ezelőtti bm. vizsgálatok esetleges elmaradása okán, de az utolsó megfelelő kiértékelésű bm. vizsgálat megléte mellett is szükséges a bm. vizsgálat újbóli - határnapos - elvégzésére irányuló hatósági kötelezés. Úgy gondoljuk, hogy az időben utolsó vizsgálat meglétének ténye, kizárja az évekkel ezelőtti kötelezettség esetleges elmulasztásának megegyszeri (megismétlődő) pótlását, mivel ez a történésekből adódóan illogikus és lehetetlen., Idézet vége. Továbbá az ügy megítéléséhez lényeges a felülvizsgálati kérelem 6.oldalán leírtak érdemi figyelembe vétele is, ahol a bírósági törvénysértés jogcíme (Pp.213.§) megjelölésre került.

A Kúria a fent leírtak ellenére a felülvizsgálat során **-mintha a felülvizsgálati kérelem nem is létezne-** gyakorlatilag szinte megismétli az I.fokú bíróság kereset ellenes ítéletének tartalmát. A Kúria ítélete (Lsd: 5.sz.melléklet 6.oldal (35) sorszám) szintén nem arról szól, mint amiről a kereset és ami a felülvizsgálati kérelemben is szerepel.

A Kúria felülvizsgálata tehát két szempontból sem hozta meg a jogszerűen előterjesztett kérelemhez igazodó és várható eredményt:

-az ítélet tartalmából egyértelműen kifejeződik, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi felülvizsgálata (a felülvizsgálati kérelem tartalom igénye szerint) meg sem történt

- az érdemben meg sem történő felülvizsgálat alapján meghozott és a felülvizsgálati kérelemtől eltérő tartalomra épített ítélet pedig, **nem jogszerű.**

3. A közvetlen érintettség kifejtése pertörténet⁴ (az eljárás megindításának indokai, a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések.)

3.4 Az alkotmányjogi panaszt kiváltó és megalapozó pertörténet 4:

Felperes a felülvizsgálati kérelemben (Lsd: 3.sz.melléklet) **16** pontban támadta az I.fokú ítéletet. A Kúria a 16 pontból mindössze **4 pontot bírált el**, a fennmaradó 5-16 pontokhoz tartozó felülvizsgálati kérelem vizsgálatát **elutasította** azzal, hogy felperes ezekhez nem jelölt meg konkrét jogszabálysértéseket és a Kúria véleménye szerint ezáltal a felperes általánosan panaszolta a közigazgatási határozatban, valamint a bírósági eljárás során tapasztalt jogsértéseket.(Lsd: 5.sz.melléklet Kúria ítélet, 7.oldal (36) sorszám alatt.)

A Kúria ítéletével ellentétben viszont, felperes a felülvizsgálati kérelemben az 5-16 pontokhoz tartozóan, a kérelem 11. oldalán jelöli meg - egységesen - a Pp.213.§ (1) bekezdést sértő I.fokú ítéletet.

Idézet a felülvizsgálati kérelem 11. oldaláról: „ Véleményük szerint **e kereseti igények többszöri figyelmen kívül hagyásával**, sérült az ítélet teljességének követelménye. (Pp.213.§ (1) bek.)” **Idézet vége.**

A Kúria figyelmen kívül hagyta a felülvizsgálati kérelem ezen részét, ahol az „*e kereseti igények többszöri figyelmen kívül hagyásával*” szövegrész a jogsértés hivatkozás előtti 5-15 pontban foglalt felülvizsgálati kérelemhez tartozó **(egységes és összegző) jogsértés megjelölést jelent.** Míg a felülvizsgálati kérelem 16. pontja visszahivatkozik az előzőekben felsorolt jogsértésekre, ezen belül a 15. pontban megjelöltre is.

Elfogadhatatlan tehát a Kúria pertörténet 4-hez tartozó tényellenes ítéleti indokolása, amely a felülvizsgálati kérelem 5-16 pontjában foglalt felperesi érvelésekre vonatkozik. És elfogadhatatlan a felülvizsgálat emiatti elutasításának jogellenes (Pp.221.§ (1) bek.) indoka is.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés(ek) miért ellentétes(ek) az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

4.3 (ad 3.3) és 4.4 (ad 3.4) Pertörténet 3-4 azonos jogcímű jogsértések.

➤ Az Alaptörvény megjelölt rendelkezése: **XXVIII. cikk (1) bekezdés**, (Lsd: Jelen panasz 2. oldal 2.2 pont) **Idézet:** „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

➤ Az Alaptörvény megjelölt rendelkezése: **25. cikk, azaz:** (Lsd: Jelen panasz 2. oldal 2.3 pont)

Idézet: „(1) A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria. (2) A bíróság dönt a) ...

b) a közigazgatási határozatok törvényességéről; c) ... d) ...

(3) A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét”

Az I.fokú bírósági döntésnek a felülvizsgálat során meghozott, hatályában fenntartó ítéleti döntése, illetve az I. fokú bíróság és a Kúria e kérdéskörökben tanúsított jogellenes ítélete az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés, továbbá a 25. cikk (1) és (2) bekezdés b) és (3) bekezdés rendelkezéseit együttesen sérti.

Nem lehet tisztességes bírósági döntésnek értelmezni azt a bírósági (Kúriai) ítéletet, amely nem veszi figyelembe azt, amiről a kereset, vagy pedig a felülvizsgálati kérelem valójában szól és amely alapján ítélkeznie kellett -volna- és mindezzel együtt a keresetet, vagy a felülvizsgálati kérelmet benyújtóját utasítja el. Ez sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés tisztességes eljárásra vonatkozó rendelkezését.

Az igazságszolgáltatás döntést hozó szerve a bíróság (Kúria). Amennyiben e döntést hozó szervek nem azt, illetve nem úgy teszik meg a jogértelmezés és jogalkalmazás során a kötelezettségüket, mint ahogyan azt a jogszabály előírja, vagy megköveteli számukra, úgy ez esetben alaptörvény-ellenes bírói döntéssel találkozhatunk, ha ez egyúttal az alkotmányos jogokat is sérti. A jelen pertörténet3-4 esetében is ez az eset áll fenn. A Kúria felülvizsgálatáról az várható el, hogy a korábbi bírósági szakaszokban bekövetkezett bírósági jogszerűtlenséget felszámolja a közigazgatási határozatokat támadó per során.

A pertörténet3-4 esetében is sérült a felperes alkotmányos joga azzal, hogy a Kúria az I.fokú bíróság jogszerűtlen döntését, további jogszerűtlen döntéssel hatályában fenntartotta, aminek következtében a perben támadott törvénytelen közigazgatási határozatnak a felperest terhelő törvénytelenége, jelenleg is fennáll.

És immáron már 3 éven keresztül -a tárgyhoz tartozóan- törvénysértő közigazgatási határozat és határozatok vannak érvényben a bemutatott jogszerűtlen bírósági döntés(ek) következtében. Amely sérti a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységéről szóló Alaptörvény 25.cikk (2) bekezdés b) pont és a (3) bekezdés rendelkezését.

Az alkotmányjogi panasz - a 3.3 és 3.4 pertörténetekhez tartozóan - a fentiekben ismertetett jogsértő és alkotmányellenes bírósági döntés(ek) miatt, ezek megsemmisítése érdekében került benyújtásra.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

Felperes a jogorvoslati lehetőségét a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelemmel (Lsd: 3.sz.melléklet) kimerítette. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet elutasította. (Lsd: 5.sz.melléklet 7.oldal) A Kúria ítélete azonban az I.fokú bíróság ítéletével összhangban, szintén jogsértő és a bírósági döntések egyben sértik az Alaptörvény fentiekben leírt rendelkezéseit is. **Ezért fordulunk a T. Alkotmánybírósághoz.**

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Felperes perújítást nem kezdeményezett. A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.65/2014/14 szám alatti (bírságper) ítélete ellen felperes a törvényes határidőn belül, 2017.01.03-án a Kúriának címezve, az I.fokú bíróság útján felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Ez az ítélet külön ügyszámon, egy másik bírósági eljárásban született, amely összefügg a jelen panaszhoz tartozó ítélettel annyiban, hogy a felülvizsgálati kérelem 4. pontjához tartozóan -más egyéb körülménnyel együtt- a közigazgatási hatóság a felperes részére munkavédelmi bírságot szabott ki. A bírsághatározatot bíróság előtt megtámadtuk és ezen bírósági ítélettel szemben nyújtottuk be az említett felülvizsgálati kérelmet.

Kelt: Kecskemét, 2017.02.21

(2 db példányban benyújtva)

Tisztelettel:

Indítványozó képviselőjében:

DR. TÓBIÁS ZSOLT
ügyvéd
gazdasági büntetőjogi szak. cgász
6000 Kecskemét, Frangepán sétány 4. 2/10.
Adószám: 43852099-2-23
Telefon: +36 30 206 5265

Melléletek:

- 1. sz.melléklet** Ügyvédi meghatalmazás
- 1. sz.melléklet+** [REDACTED] meghatalmazás
- 2. sz.melléklet** 1.M. 430/2014/8 sz. bírósági tárgyalási jegyzőkönyv
- 3. sz.melléklet** Felperes felülvizsgálati kérelme
- 4. sz.melléklet** Alperes felülvizsgálati ellenkérelmére válasz
- 5. sz.melléklet** Kúria ítélet
- 6. sz.melléklet** 1.M. 430/2014/14 sz. bírósági tárgyalási jegyzőkönyv
- 7. sz.melléklet** Felperes részéről benyújtott beadvány, Jegyzék
- 8. sz.melléklet** 1.M. 430/2014/19 sz. bírósági tárgyalási jegyzőkönyv
- 9. sz.melléklet** 1 .M. 430/2014/19 sz. I.fokú ítélet
- 10. sz.melléklet** BKN/01/670-37 sz. közigazgatási határozat 7.oldal
- 11. sz.melléklet** Felperes bírósági keresete
- 12. sz.melléklet** Kúria részére észrevétel, levél. Kelt: 2016. 10.19
- 13.sz.melléklet** **Jognyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról** [REDACTED]